

(The National Interest, June 1, 2011)

Косово. Грузија. Украјина. Сада Ирак и Курдистан. САД морају да науче да не верују љигавим "промотерима демократије" у иностранству

Још један демократски експеримент у иностранству који су амерички лидери здушно хвалили изгледа није испунио очекивања. Следбеници Џорџа Буша и Барака Обаме не слажу се око разборитости одлуке у вези са покретањем рата у Ираку, али се слажу око две ствари. Једна је да је постсадамски Ирак легитимни члан глобалне заједнице демократија. Друга је да је ирачки Курдистан острво изузетне стабилности у тој земљи и демократски модел за цео регион. Догађаји из последњих пар месеци, међутим, доводе у озбиљну сумњу обе претпоставке.

Ирачка влада премијера Нурија ал-Маликија је све корумпиранија и аутократскија. И поред периодичних избора на којима се надмећу конкурентске странке, нови Ирак почиње да личи на стари Ирак под Садамом Хусеином. Маликијеве бирократе редовно малтретирају стране и домаће медије који се усуде да разоткривају злоупотребе његове администрације.

Узнемиравајући докази такве репресије гомилају се већ најмање две године, али су ствари драстично ескалирале у фебруару, када је режим показао шокантну бруталност. Као и код многих других земаља на Блиском истоку, и у Ираку су избиле демонстрације са захтевом, између осталог, да се стане на крај раширеној корупцији Маликијеве владе. Демонстрације су кулминирале на „Дан гнева“. Иако су демонстрације и тога дана биле углавном мирне, безбедносне снаге убиле су најмање двадесет девет учесника.

Добре револуције лоше завршавају

Пише: Тед Гален Карпентер
субота, 04 јун 2011 12:47

Такође је ухапшено на десетине новинара, писаца, фотографа и интелектуалаца који су били укључени у организовање митинга. Телевизијска станица Алдијар је емитовала снимке демонстрација, известила да су снаге безбедности ухапсиле седам њихових запослених, укључујући директора и спикера, а затим су затворили ТВ студио.

Један од многих новинара који су ухапшени у Багдаду је Хади ал-Махдија, који је репортеру Вашингтон поста Стефани Мекримен [испричао](#) шта се десило након што су војници ухапсили њега и неколико његових колега док су седели у башти кафеа. Војници су увели Ал-Махдија и друге у хамвије и одвезли их у споредну улицу, где су их тешко претукли. Затим су их одвели у зграду бившег Министарства одбране где је сада седиште све озлоглашеније јединице војне обавештајне службе. Махди је одведен у изоловану просторију где је поново тучен палицама, чизмама и песницама. Пошто их нису задовољиле овакве уобичајене бруталности, скинули су му ципеле, поквасили му стопала и применили електро-шокове.

Ово је нова ирачка демократија за коју су Сједињене Државе потрошиле више од 800 милијарди долара и жртвовале око 4,500 америчких живота. То је Ирак у коме су противници режима ухапшени и мучени, у којој је више од трећине хришћанске заједнице побегло због терора, и у којима верски фанатици приморавају све више и више жена да се врате под ферецу.

Упркос веома ефикасној пи-ар кампањи у Сједињеним Државама и другим западним земљама, ствари нису много боље ни у ирачком Курдистану. Аутономни регион све више личи на корумпирано економско и политичко партнерство две доминантне странке, Демократске партије Курдистана и Патриотске уније Курдистана. Некада огорчени ривали, данас су се удружиле ради поделе плена и сузбијања било које нове фракције која би могла да угрози њихов политички монопол.

Пропагандни апарат коалиције ДПК-ПУК пребацује норму како би задржао спонзорство САД. "Курдистан је једино место у Ираку на које Сједињене Државе могу да буду поносне", [тврди](#) Аири Хирсен, лидер ДПК-а.

Добре револуције лоше завршавају

Пише: Тед Гален Карпентер
субота, 04 јун 2011 12:47

